רשת חינוך חב"ד בארץ הקודש

"הַלַּיְלָה כְּבָר הוּצְאוּ לְהוֹרֵג בִּירְיָה מְאָה וּשְׁלוֹשִׁים אִישׁ", סִפֵּר הַשּׁוֹמֵר בַּהֲנָאָה לָאֲסִירִים הַמִּפְחָדִים בְּתָא 160 בְּבֵית הַסֹּהַר הָרוּסִי, שֶׁלִּפְנֵי כְּתִשְׁעִים שָׁנָה.

הָאֲסִירִים נִרְעֲדוּ. עַתָּה הִבִּינוּ הֵיטֵב אֶת הַזְּעָקוֹת שֶׁשָּׁמְעוּ... אֲבָל אֶת הָרַבִּי הָרַיַּי"צ שָׁיָּשַׁב בְּאוֹתוֹ תָּא, הִטְרִיד דָּבָר אַחֵר. "אֲנִי פּוֹתֵחַ בִּשְׁבִיתַת רָעָב! לֹא אֹכַל וְלֹא אֶשְׁתֶּה, עַד אֲשֶׁר תָּבִיאוּ לִי אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלִּי!", הוּא הוֹדִיעַ לַשּׁוֹמֵר בְּתַקִּיפוּת.

הָרַבִּי הָרַיַּי"צ נֶאֱסַר, בִּגְלַל הִתְעַקְּשׁוּתוֹ לְהַמְשִׁיךְ בְּהַחְזָקַת הַיַּהֲדוּת בְּרוּסְיָה, לַמְרוֹת הָאִיּוּמִים וְהַהַפְחָדוֹת. גַּם לְכָל אֹרֶךְ מַאֲסָרוֹ, נָהַג הָרַבִּי הָרַיַּי"צ בְּתַקִּיפוּת יְהוּדִית, תּוֹךְ הִתְעַלְּמוּת מִן הַסַּכָּנָה הַנּוֹרָאָה.

מָה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִזֶּה? שֶׁעֲבוּר לִמּוּד תּוֹרָה וְקִיּוּם מִצְווֹת, שָׁוֶה לְהִתְאַמֵּץ מְאוֹד, גַּם כְּשֶׁקָּשֶׁה מַמָּשׁ. לִיהוּדִי יֵשׁ כּוֹחַ לַעֲמֹד אֵיתָן וּלְהָאִיר אֶת הָעוֹלָם, גַּם מוּל כָּל קֹשִׁי (כֵּן, גַּם קֹשִׁי לָקוּם בַּזְּמַן, לִלְמֹד עוֹד שׁוּרָה, לְוַתֵּר לַחֲבֵר...).

רשת חינוך חב"ד בארץ הקודש

"בְּאָמְרִיקָה הַכֹּל אַחֶרֶת", נִסּוּ הָעַסְקָנִים הָאָמְרִיקָאִיִּים לְהַסְבִּיר לָרַבִּי הָרַיַּי"צ, כְּשֶׁהוּא הִגִּיעַ לְאָמְרִיקָה וּפָרַשׂ אֶת תָּכְנִיּוֹתָיו לַהֲקָמַת עוֹלָם שֶׁל תּוֹרָה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית.

וְאָכֵן, בְּאָמְרִיקָה שֶׁל הַיָּמִים הָהֵם הַכֹּל הָיָה אַחֶרֶת. כֻּלָּם הָיוּ עֲסוּקִים בַּעֲסָקִים, מִסְחָר, כֶּסֶף... רַק מְעַטִּים מְאוֹד לָמְדוּ בִּישִׁיבוֹת, וּמְעַטִּים עוֹד יוֹתֵר הִתְהַלְּכוּ בָּרְחוֹב בְּמַרְאֶה יְהוּדִי; זָקָן, פֵּאוֹת, כִּסּוּי רֹאשׁ...

"אָמְרִיקָה אֵינָהּ שׁוֹנָה!", הִשִּׁיב לָהֶם הָרַבִּי הָרַיַּי"צ בְּתַקִּיפוּת. וְלַמְרוֹת מַצָּבוֹ הַבְּרִיאוּתִי הַקָּשֶׁה, לָקַח עַל עַצְמוֹ אֶת הַמְּשִׁימָה הָעֲצוּמָה, לְשַׁנּוֹת בְּאֹפֶן מֻחְלָט אֶת מַצַּב הַיַּהֲדוּת בְּאָמְרִיקָה הַגְּדוֹלָה. וְאָכֵן, יְשִׁיבוֹת וְתַלְמוּדֵי תּוֹרָה נִפְתְּחוּ, וְחַיִּים יְהוּדִיִּים חֲסִידִיִּים פָּרְחוּ.

בְּכָל מָקוֹם שֶׁבּוֹ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים, יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁנִּתָּן לְשַׁפֵּר, וְתָמִיד אֶפְשָׁר לְהוֹסִיף עוֹד פְּעֻלּוֹת טוֹבוֹת הַקְּשׁוּרוֹת לְתוֹרָה וּלְמִצְווֹת. יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי אֶפְשָׁרוּיוֹת: הָאַחַת – לוֹמַר: "זֶה הַמַּצָּב כָּאן, אֲנִי אַשְׁלִים עִם מָה שֶׁיֵּשׁ". הַשְּׁנִיָּה – לַחְשֹׁב: מָה אֲנִי, (כַּן, אֲנִי), יָכוֹל לִיזֹם וְלַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁהַמָּקוֹם יִהְיֶה טוֹב הַרְבֵּה יוֹתֵר!

רשת אהלי יוסף יצחק
רשת חינוך חב"ד בארץ הקודש

כַּאֲשֶׁר סְגַן מְפַקֵּד הַמִּשְׁטָרָה הַמְּקוֹמִית הִכָּה קַצָב יְהוּדִי, לְלֹא סִבָּה, בְּאֶמְצַע הַשּׁוּק – הִתְנַפֵּל עָלָיו בְּאֶגְרוֹפִים קְמוּצִים, יֶלֶד קָטָן. יֶלֶד שֶׁלֹּא הָיָה יָכוֹל לִרְאוֹת סְבָל שֶׁל יְהוּדִי אַחֵר... הָיָה זֶה כַּמּוּבָן יוֹסִף יִצְחָק הַקָּטָן, שֶׁבִּזְכוּת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, זָכָה לָשֶׁבֶת בְּמַאֲסָר לְיוֹם אֶחָד, עַד שֶׁהָעִנְיָן הִתְבָּרֵר...

אִם נִסְתַּכֵּל סְבִיבֵנוּ, נוֹכַל מִיָּד לְהַבְחִין מִי זָקוּק מֵאִתָּנוּ לְעֶזְרָה, לְמִלָּה טוֹבָה, לַהֲבָנָה, לְיָד מוּשָׁטֶת. נַגְבִּיר בְּתוֹכֵנוּ אֶת הָרֶגֶשׁ הַמְיֻחָד שֶׁל אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, כְּלַפֵּי כָּל יְהוּדִי וִיהוּדִי שֶׁאָנוּ פּוֹגְשִׁים.